

شادی در آسمان

^۱ و بعد از آن شنیدم چون آوازی بلند از گروهی کثیر در آسمان که می‌گفتند: هَلْلُویا! نجات و جلال و اکرام و قوت از آن خدای ما است، زیرا که احکام او راست و عدل است، چونکه داوری نمود بر فاحشه بزرگ که جهان را به زنای خود فاسد می‌گردانید و انتقام خون بندگان خود را از دست او کشید.^۲ و بار دیگر گفتند: هَلْلُویا، و دودش تا ابد الاباد بالا می‌رود!^۴ و آن بیست و چهار پیرو و چهار حیوان به روی درافتاده، خدای را که بر تخت نشسته است سجد نمودند و گفتند: آمين، هَلْلُویا!^۵ آوازی از تخت بیرون آمد، گفت: حمد نمایید خدای ما را، ای تمامی بندگان او و ترسندگان، او چه کبیر و چه صغیر!^۶ و شنیدم چون آواز جمعی کثیر و چون آواز آبهای فراوان و چون آواز رعدهای شدید که می‌گفتند: هَلْلُویا، زیرا خداوند خدای ما قادر مطلق، سلطنت گرفته است!^۷ شادی و وجد نمایم و او را تمجید کنیم زیرا که نکاح بِرَه رسیده است و عروس او خود را حاضر ساخته است.^۸ و به او داده شد که به کنان پاک و روشن خود را پوشاند، زیرا که آن کنان عدالت‌های مقدسین است.

^۹ و مرا گفت: بنویس، خوشحال آنانی که به بزم نکاح بِرَه دعوت شده‌اند. و نیز مرا گفت که: این است کلام راست خدا. و نزد پایهایش افتادم تا او را سجد کنم، او به من گفت: زنهار چنین نکنی زیرا که من با تو هم خدمت هستم و با برادرانت که شهادت عیسی را دارند. خدا را سجد کن زیرا که شهادت عیسی روح نیوٽ است.

طهور پادشاه پادشاهان

^{۱۱} و دیدم آسمان را گشوده و ناگاه اسبی سفید که سوارش: آمين و حق نام دارد و به عدل داوری و جنگ می‌نماید،^{۱۲} و چشمانش چون شعله آتش و بر سرش افسرهای بسیار و اسمی مرقوم دارد که جز خودش هیچ‌کس آن را نمی‌داند.^{۱۳} و جامهای خون آلود دربر دارد و نام او را کلمه خدا می‌خوانند. و لشکرهایی که در آسمانند، بر اسبهای سفید و به کنان سفید و پاک ملبس از عقب او می‌آمدند.^{۱۵} و از دهانش شمشیری تیز بیرون می‌آید تا به آن امّت‌ها را بزند و آنها را به عصای آهنین حکمرانی خواهد نمود؛ و او چرخشت حمر غصب و خشم خدا قادر مطلق را زیر پای خود

تَهْلِيل السَّمَاوَاتِ^۱
وَبَعْدَ هَذَا سَمِعْتُ صَوْتاً عَظِيْماً مِنْ جَمْعٍ كَثِيرٍ فِي السَّمَاءِ قَائِلاً: هَلْلُویا، الْحَلَاصُ وَالْمَجْدُ وَالْكَرَامَةُ وَالْقُدْرَةُ لِلرَّبِّ إِلَهَنَا، لَأَنَّ أَخْكَامَهُ حَقٌّ وَعَادِلٌ إِذْ فَدَ دَانَ الرَّازِيَّةَ الْعَظِيْمَةُ الَّتِي أَفْسَدَتِ الْأَرْضَ يَرْتَأِهَا وَاتَّقَمَ لِدَمِ عَبِيدِهِ مِنْ يَدِهَا.^۳ وَقَالُوا ثَانِيَّةً: هَلْلُویا، وَدُخَانُهَا يَضْعُدُ إِلَى أَبْدِ الْأَدِينِ.^۴ وَحَرَّ الْأَرْبَعَةَ وَالْعِسْرُونَ سَبِيْخًا وَالْأَرْبَعَةَ الْحَيَوَانَاتُ وَسَجَدُوا لِهِ الْحَالِسُ عَلَى الْقَرْشِ قَائِلِينَ: آمِينَ، هَلْلُویا.^۵ وَحَرَّ مِنْ الْقَرْشِ صَوْتٌ قَائِلاً: سَبِيْخُوا لِإِلَهِنَا، يَا جَمِيعَ عَبِيدِهِ الْخَائِفِيهِ، الصَّغَارِ وَالْكِتَارِ.

عُرسُ الْخُرُوفِ

وَسَمِعْتُ كَصْوَتٍ جَمْعٍ كَثِيرٍ وَكَصْوَتٍ مِنْتَاهِ كَثِيرٍ وَكَصْوَتٍ رُعُودٍ شَدِيدَهُ قَائِلاً: هَلْلُویا، فَإِنَّهُ قَدْ مَلَكَ الرَّبَّ الْأَلِهِ الْقَادِرِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ.^۷ لَتَفْرُخْ وَتَهَلَّلْ وَتَعْطُهُ الْمَجْدُ لَأَنَّ عَرْسَ الْخُرُوفِ قَدْ جَاءَ وَامْرَأَهُ هَيَّاً تَقْسِهَا.^۸ وَأَعْطَيْتُ أَنَّ تَبَسَّسَ بَرَّاً يَقِيًّا بَهِيًّا، لَأَنَّ الْبَرَّ هُوَ تَبَسُّرَاتُ الْقِدَّسيِّينَ.

وَقَالَ لِي: أَكْتُبْ: طَوْبَى لِلْمَدْعُونِ إِلَى عَشَاءِ عُرسِ الْخُرُوفِ. وَقَالَ: هَذِهِ هِيَ أَفْوَالُ اللَّهِ الصَّادِقَةِ.^{۱۰} أَمَامَ رَجُلِيَّهُ لَأَسْجُدَ لَهُ، فَقَالَ لِي: انْطُرْ، لَا تَعْقُلْ. أَتَا عَبْدُ مَعْكَ وَمَعَ إِحْوَنَكَ الَّذِينَ عِنْدَهُمْ شَهَادَةٌ يَسْمُوعُونَ، اسْجُدْ لِلَّهِ. فَإِنَّ شَهَادَةَ يَسْمُوعَ هِيَ رُوحُ الْبُشْرَةِ.

كَلْمَةُ اللَّهِ يَغلِبُ الْوَحْشَ وَمُلُوكَ الْأَرْضِ

ثُمَّ رَأَيْتُ السَّمَاءَ مَفْتُوحَةً، وَإِذَا قَرْسُ أَبِيضُ وَالْجَالِسُ عَلَيْهِ يُذْعَنِي: أَمِينًا وَصَادِقًا، وَبِالْعَدْلِ يَحْكُمُ وَبِتَحْارِبِ.^{۱۲} وَعَيْنَاهُ كَلَبِيْنَ تَارِ، وَعَلَى رَأْسِهِ تَيَاجَانَ كَثِيرَةُ، وَلَهُ اسْمُ مَكْتُوبٍ لَيْسَ أَحَدٌ يَعْرِفُهُ إِلَّا هُوَ. وَهُوَ مُنْسَرِبُ يَنْبُوْ مَعْمُوسِ يَدَمْ وَيُدْعَى اسْمُهُ: كَلْمَةُ اللَّهِ. وَالْأَخْنَادُ الَّذِينَ فِي السَّمَاءِ كَانُوا يَتَبَعَّونَهُ عَلَى حَيْلٍ يَضِي لَأَبِيضِينَ بَرَّاً أَبِيضَ وَتَقْيَاتِ.^{۱۵} وَمِنْ فَمِهِ يَخْرُجُ سَبِيْفٌ مَاضٌ لِكَيْ يَصْرِبَ يَهُ الْأَمَمَ، وَهُوَ سَبِيْرُ عَاهَمٍ بَعْصًا مِنْ حَدِيدٍ، وَهُوَ يَدُوسُ مَعْصَرَةً حَمْرَ سَطْحَ وَعَصَبِ اللَّهِ الْقَادِرِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ.^{۱۶} وَلَهُ عَلَى تَوْهِ وَعَلَى فَحْذِهِ اسْمُ مَكْتُوبٍ: مَلِكُ الْمُلُوكِ وَرَبُّ الْأَرْوَابِ.

وَرَأَيْتُ مَلَكًا وَاحِدًا وَإِيقَافًا فِي السَّمَاءِ، فَصَرَخَ يَصْوُتُ عَظِيمَ قَائِلاً لِجَمِيعِ الطَّيُورِ الطَّائِرَةِ فِي وَسْطِ السَّمَاءِ: هَلْمَ أَجْتَمَعَيْ إِلَى عَشَاءِ إِلَهِ الْعَظِيمِ، لِكَيْ تَأْكُلِي لَحْوَمُ مُلُوكٍ وَلَحْوَمَ قُوَّادٍ وَلَحْوَمَ أَفْوَيَاءَ وَلَحْوَمَ حَيْلٍ

وَالْجَالِسِينَ عَلَيْهَا وَلُحُومَ الْكُلُّ، حُرًّا وَعَبْدًا، صَغِيرًا
وَكَبِيرًا.

وَرَأَيْتُ الْوَحْشَ وَمُلُوكَ الْأَرْضِ وَاجْتَادُهُمْ مُجْتَمِعِينَ
لَيَصْنَعُوا حَرْبًا مَعَ الْجَالِسِ عَلَى الْفَرَسِ وَمَعَ
جُنْدِهِ.¹⁹ فَقُبِضَ عَلَى الْوَحْشِ وَاللَّذِي أَكَذَّابَ مَعَهُ، الصَّانِعُ
فُلَّامَةُ الْآيَاتِ الَّتِي بِهَا أَصَلَ الدِّينَ قَبِيلُوا سِمَةَ الْوَحْشِ
وَالَّذِينَ سَجَدُوا لِصُورَتِهِ، وَطَرَحَ الْإِثْنَانَ حَتَّى إِلَى بُخْتَرَةِ
الشَّارِ المُفَقَّدَةِ بِالْكَبِيرِ.²⁰ وَالْتَّائِفَونَ قُتِلُوا بِسُبُّ الْجَالِسِ
عَلَى الْفَرَسِ الْخَارِجِ مِنْ فِيهِ، وَحُمِيَّ الطَّيْوَرُ شَيْقُ
مِنْ لُحُومِهِمْ.

میافیشترد.¹⁶ و بر لباس و ران او نامی مرقوم است:
یعنی پادشاه پادشاهان و ریالریاب.

غلبه بر وحش

¹⁷ و دیدم فرشتهای را در آفتاب ایستاده که به آواز بلند تمامی مرغانی را که در آسمان پرواز می‌کنند، نداشته باشند. می‌گوید: بباید و بجهت ضیافت عظیم خدا کرده، سپاه شوید.¹⁸ تا بخوریدگوشت پادشاهان و گوشت سپهسالاران و گوشت جباران و گوشت اسپها و سواران آنها و گوشت همگان را، چه آزاد و چه غلام، چه صغیر و چه کبیر.

¹⁹ و دیدم وحش و پادشاهان زمین و لشکرهای ایشان را که جمع شده بودند تا با اسب سوار و لشکر او جنگ کنند.²⁰ و وحش گرفتار شد و نبی کاذب با وی که پیش از معجزات ظاهر می‌کرد تا به آنها آنانی را که نشان وحش را دارند و صورت او را می‌پرستند، گمراه کند. این هر دو، زنده به دریاچه آتش افروخته شده به کبریت انداخته شدند.²¹ و باقیان به شمشیری که از دهان اسبسوار بیرون می‌آمد کشته شدند و تمامی مرغان از گوشت ایشان سیر گردیدند.